to nurrisema, sest et nemmad keik roga ei sanud mitte sedda wisi, kui nemmad sedda Egiptusse-maal ollid öppind sama. Neile tulli se lihha himmo peale, lihha tahtsid nemmad rohkeste sua saa; kui ep olnud sedda ni rohkeste seal, siis hakkasid need rahwas ja ka Israeli rahwas nutma ja karjuma; nemmad ütlesid: Kes meile annab lihha sua? nemmad ütlesid: meie meles seisab se kalla, mis meie Egiptusse maal söime, ilma weel need körwitsed ja need millonid ja need laugud, sibbulad, ja need kuus-laugud: ei olle meil nüüd ühtegi neist; ei sa meie silmad muud ühtegi nähha kui sedda Manna. Kui Jehowa sepärast jälle wihhaseks sai, hakkas Moses ta Jummalat rahwa eest palluma, ja Jummal wöttis ta palwet ka kuulda, ja andis rahwale lihha kül sua; ühhe terwe ku andis ta neile ni palju, et lihha ötete nende ninnast wälja tulli, ja rahwas sest

sest ärratüddisesid. Sest tuul tulli Jummala käest, ja satis neid Selawi-lindo ni palju merre poolt ümber leri, et neid olli maas liggi kaks künart paksutes. Agga said nemmad nüüd lihha kül sua, siis piddid nemmad ka sama tunda, mis se on sedda wisi nurrisema, ja lihha taplema, kui nemmad ollid teinud. Suur nuhtlus tulli siis rahwa peale nenda, et kui se lihha alles nende hamba al olli purrematta, jubba siis hakkas Jummala nuhtlus rahwa peal käima, et ni mitto ärrasurrid.

Tänneni ollid Israeli rahwas, ja se woöras rahwas, mis teistega Egiptusse-maalt ärratulnud, kül Jummala wastu nurrisenud, ja omma nuhtlust ka sepärast sanud. Nüüd hakkas Mirjam Mosesse öde ja temma wend Aaron ka nurisema, ja ütlema: Ons Jehowa üksipäines Mosesse läbbi räginud? eks ta olle ka meie läbbi räginud? Agga Jumm al

selle-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1737, lk. 22